

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. september 2018
Kontor: Insolvensretskontoret
Sagsbeh: Lara Ann Waters
Sagsnr.: 2018-0030-1494
Dok.: 848840

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1086 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1086 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Nils og Susanne Berthelsen, jf. REU alm. del – bilag 408, herunder kommentere de principielle betragtninger, der fremgår af henvendelsen?”

Svar:

1. I den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, beskriver afsenderen sin families bestræbelser på i en årrække – hidtil uden held – at få henvist en arvesag til behandling i Danmark.

Det anføres bl.a., at det afdøde familiemedlem var bosat i Ghana og ghanesisk gift. Det anføres også, at de ghanesiske myndigheder ikke har udstedt en erklæring om behandlingen af afdødes bo. Det tilføjes, at den afdødes enke ikke ønsker at samtykke til dødsboets behandling i Danmark og i øvrigt ”modsætter sig enhver form for samarbejde”. Det anføres, at de danske domstole på denne baggrund har afvist at henvise boet til behandling i Danmark.

I henvendelsen gives der udtryk for frustration over forløbet, ligesom domstolsafgørelserne i sagen kritiseres. Der stilles også spørgsmålstejn ved, om reglerne på området tager højde for de problemstillinger, som sagen rejser.

2. Indledningsvis understreges, at jeg ikke kender detaljerne i den konkrete sag, der beskrives i henvendelsen.

Jeg finder det endvidere rigtigst af principielle årsager ikke at udtale mig om sager, som er eller har været under behandling ved domstolene.

3. Om reglerne på området kan det generelt oplyses, at det følger af dødsboskiftelovens § 2, stk. 1, at et dødsbo behandles i Danmark, hvis afdøde havde hjemting – normalt bopæl – her i landet.

Hvis den afdøde *ikke* havde hjemting i Danmark, kan en dansk skifteret som udgangspunkt ikke behandle dødsboet. Det betyder også, at hvis man f.eks. flytter sin faste bopæl fra Danmark til et andet land, kan man ikke uden videre regne med, at arven efter ens død behandles i Danmark. Som udgangspunkt må man – uanset verdensdel mv. – påregne at være underlagt det andet lands love, ligesom tilflyttere til Danmark forventes at følge dansk lov og ret.

Som en undtagelse til, at et dødsbo ikke kan behandles i Danmark, hvis afdøde ikke havde hjemting her, indeholder dødsboskiftelovens § 2, stk. 2, en regel, hvorefter en dansk skifteret kan henvise dødsboet – eller en del af dette – til behandling i Danmark under nærmere angivne betingelser. Det drejer sig nærmere bestemt enten om aktiver i Danmark eller om tilfælde, hvor afdøde havde dansk indfødsret eller anden særlig tilknytning til Danmark. Anmodning om at henvise et dødsbo til behandling i Danmark indgives til en skifteret, jf. lovens § 2, stk. 3.

Henvisning kræver under alle omstændigheder, at et eventuelt dødsboskifte i udlandet – normalt i afdødes bopælsland – ikke omfatter de aktiver, der ønskes henvist til behandling ved en dansk skifteret. Det fremgår således af forarbejderne til dødsboskiftelovens § 2, at den, der anmoder om dødsboets behandling i Danmark, skal indsende dokumentation for, at boet efter afdøde ikke er eller vil blive skiftet i afdødes bopælsland, f.eks. i form af en erklæring fra myndighederne i det pågældende land, jf. bemærkningerne til § 7, nr. 1, i lovforslag nr. L 178 af 9. april 2014 om ændring af retsplejeloven m.fl.

Anmodning om et dødsbos henvisning til Danmark skal derudover – ifølge lovens § 2, stk. 4 – vedlægges en samtykkeerklæring fra samtlige afdødes arvinger, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, der gør, at samtykke ikke kan indhentes. Det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsens forarbejder, at sådanne særlige omstændigheder f.eks. kan være, hvis man ikke har viden om, hvor en arving befinder sig, eller hvis en arving af chikanøse grunde ikke vil meddele samtykke, jf. igen bemærkningerne til § 7, nr. 1, i ovennævnte lovforslag.